

Sygn. akt II Ka 528/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Krajewska - Sińczuk
Protokolant:	st.sekr.sądowy Ewa Olewińska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Garwolinie Pawła Denickiego

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2016 r.

sprawy **S. G. (1)**

o wyrok łączny

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 30 czerwca 2016 r. sygn. akt II K 196/16

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę S. G. (1) przekazuje Sądowi Rejonowemu w Garwolinie do ponownego rozpoznania; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. Z. W. w G. 147,60 zł (w tym 27,60 zł podatku VAT) za obronę skazanego wykonywaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt II Ka 528/16

UZASADNIENIE

S. G. (1) został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 21 lipca 2004 r., sygn. **II K 100/04** za czyn popełniony w okresie od stycznia 2000 r. r. do 21 maja 2004 r. z art. 207 § 1 kk w zw. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 3 kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz za czyn popełniony w okresie od 19 kwietnia 2004 r. do 21 maja 2004 r. z art. 245 kk na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; w wyroku w wyniku połączenia w/w kar jednostkowych orzeczono **karę łączną 1 roku bezwzględnego pozbawienia wolności**. Wyrok ten uprawomocnił się dnia 06 października 2004 r. **Kara została wykonana w całości**.

II. Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 12 grudnia 2007 r., sygn. **IV K 1099/07** za czyn popełniony w okresie od maja 2007 r. do 15 września 2007 r. z art. 207 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, jej wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawieszono na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby; na podstawie art. 73 § 1 kk oddano skazanego pod dozór kuratora w okresie próby; na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk nałożono na niego obowiązek powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;

zaś na podstawie art. 72 § 1 pkt 8 kk zobowiązano go do poprawnego traktowania pokrzywdzonych E. G., S. G. (2), M. G., M. i K. G.. Wyrok ten stał się prawomocny dnia 20 grudnia 2007 r.

W toku postępowania wykonawczego postanowieniem Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 26 listopada 2010 r. zarządzono wykonanie kary 2 lat bezwzględnego pozbawienia wolności.

Kara została wykonana w całości.

III. Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 04 listopada 2010 r., sygn. **II K 711/10** za czyn popełniony w okresie od 1 października 2009 r. do 24 maja 2010 r. z art. 209 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, jej wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawieszono na okres 3 (trzech) lat tytułem próby; na podstawie art. 72 § 1 pkt 3 kk zobowiązano skazanego do wykonywania obowiązku łżenia na utrzymanie swoich małoletnich dzieci K., M. i S. G. (2); na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązano oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu. Wyrok uprawomocnił się dnia 12 listopada 2010 r.

W toku postępowania wykonawczego kary pozbawienia wolności nie zarządzono do wykonania.

Kara orzeczona tym wyrokiem została w późniejszym czasie objęta wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Garwolinie sygn. II K 28/11.

IV. Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 14 września 2011 r., sygn. **II K 668/09** za czyn popełniony w okresie od 22 lipca 2004 r. do 28 listopada 2004 r. i od 16 czerwca 2005 r. do 26 grudnia 2006 r. oraz od 13 kwietnia 2007 r. do 11 marca 2009 r. z art. 209 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę **1 (jednego) roku bezwzględnego pozbawienia wolności**. Wyrok uprawomocnił się dnia 22 września 2011 r.

Kara orzeczona tym wyrokiem została w późniejszym czasie objęta wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Garwolinie sygn. II K 28/11.

V. Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 14 grudnia 2011 r., sygn. **II K 335/11** za czyn popełniony w okresie od 25 maja 2010 r. do 01 marca 2011 r. z art. 209 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawieszono na okres 4 (czterech) lat tytułem próby; na podstawie art. 72 § 1 pkt 3 kk zobowiązano skazanego do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łżenia na utrzymanie pokrzywdzonych: K. G., M. G. i S. G. (2); na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązano skazanego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu. Wyrok uprawomocnił się dnia 22 grudnia 2011 r.

W toku postępowania wykonawczego kary pozbawienia wolności nie zarządzono do wykonania.

Kara nie podlega wykonaniu – upłynął okres próby i kolejnych 6 miesięcy.

VI. Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 01 lutego 2012 r., sygn. **II K 433/11** za czyn popełniony w dniu 16 kwietnia 2011 r. z art. 288 § 1 kk na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawieszono na okres 3 (trzech) lat tytułem próby; na podstawie art. 46 § 1 kk nałożono na skazanego obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej W. G. kwoty 692 (sześciuset dziewięćdziesięciu dwóch) złotych. Wyrok uprawomocnił się dnia 09 lutego 2012 r.

W toku postępowania wykonawczego kary pozbawienia wolności nie zarządzono do wykonania.

Kara nie podlega wykonaniu, nie jest możliwe jej zarządzenie, upłynął okres próby i okres kolejnych 6 miesięcy.

VII. **wyrokiem łącznym** Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 22 lutego 2013 r., sygn. **II K 28/12**, w którym połączono skazanemu kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawie o sygn. II K 711/10 – karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby oraz w sprawie II K 668/09 – karę 1

roku bezwzględnego pozbawienia wolności; w wyniku połączenia tychże kar jednostkowych, wymierzono skazanemu **karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat tytułem próby**. Wyrok ten uprawomocnił się dnia 15 marca 2013 r.

W toku postępowania wykonawczego postanowieniem Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 24 sierpnia 2014 r. kara pozbawienia wolności została zarządzona do wykonania.

Skazany obecnie odbywa tę karę, jej koniec zgodnie z obliczeniem kary przypada na dzień 21 stycznia 2018 r.

VIII. Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 15 stycznia 2015 r., sygn. **II K 834/14** za czyn popełniony w okresie od maja 2013 r. do 21 sierpnia 2014 r. z art. 207 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na **karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy bezwzględnego pozbawienia wolności**. Wyrok uprawomocnił się dnia 17 kwietnia 2015 r.

Kara nie podlega wykonaniu, została wykonana w całości w okresie 27.05.2015 r. – 25.07.2016 r.

IX. Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 14 października 2015 r., sygn. **II K 425/15** za 3 czyny: z art. 207 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 224 § 2 kk i in. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 226 § 1 kk i in. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności; w wyniku połączenia w/w kar jednostkowych orzeczono wobec S. G. (1) karę łączną 2 lat bezwzględnego pozbawienia wolności; nałożono na niego środek karny w postaci obowiązku uiszczenia nawiązki na rzecz pokrzywdzonego. ***Wyrok uprawomocnił się dnia 22 października 2015 r.***

Kara nie została jeszcze wprowadzona do wykonania.

Z wykazu kar wprowadzonych skazanemu do wykonania wynika, iż będzie ją odbywał w okresie 21.01.2018 r. - 12.12.2019 r.

Sąd Rejonowy w Garwolinie wyrokiem łącznym z dnia 30 czerwca 2016 r., sygn. II K 196/16:

I. na podstawie art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 kk oraz art. 86 § 1 kk połączył kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami: Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 4 listopada 2010 roku wydanym w sprawie sygn. akt II K 711/10 oraz Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 14 września 2011 roku wydanym w sprawie sygn. akt II K 668/09 i orzekł wobec skazanego S. G. (1) karę łączną roku i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 89 § 1 kk w zw. z art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec skazanego w pkt I łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 5/pięciu/ lat tytułem próby;

III. na podstawie art. 89 § 3 kk w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 kk w orzeczonym czasie próby zobowiązał skazanego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;

IV. na podstawie art. 89 § 1 kk w zw. z art. 72 § 1 pkt 3 kk w orzeczonym okresie próby zobowiązał skazanego do wykonywania ciężącego na nim obowiązku lożenia na utrzymanie dzieci: K. G., M. G. i S. G. (2);

V. na podstawie art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 kk oraz art. 86 § 1 kk połączył kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami: Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 14.12.2011 r. wydanym w sprawie sygn. akt II K 335/11 oraz Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 01 lutego 2012 roku wydanym w sprawie sygn. akt II K 433/11 i orzekł wobec skazanego S. G. (1) karę łączną roku i 2 /dwóch/ miesięcy pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 89 § 1 kk w zw. z art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec skazanego w pkt V łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 4 /czterech/ lat tytułem próby, zaś w pozostałym zakresie orzekł, iż wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

VII. na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w odniesieniu do wyroków wydanych w sprawach sygn. akt: II K 100/04, IV K 1099/07, II K 834/14, II K 425/15, jako nie podlegających łączeniu;

VIII. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. Z. W. kwotę 184,50 (sto osiemdziesiąt cztery złote pięćdziesiąt gr.) w tym kwotę 34,50 (trzydzieści cztery zł pięćdziesiąt gr.) tytułem podatku VAT w wielkości 23 %, tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego sprawowaną z urzędu;

IX. zwolnił skazanego od kosztów sądowych, przejmując je w całości na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od przedstawionego wyżej wyroku wniósł obrońca skazanego zaskarżając go w całości na korzyść swojego mocodawcy. Orzeczeniu temu zarzucił:

1. naruszenie przepisu postępowania, a mianowicie art. 575 § 1 kpk poprzez objęcie wyrokiem łącznym kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Garwolinie w sprawach **II K 711/10** i **II K 668/09**, chociaż kary te zostały już wcześniej połączone wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 22.02.2013 r., sygn. akt **II K 28/12**, a nie zachodzą przesłanki utraty mocy przez ten wyrok łączny;

2. naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 85 § 2 kk poprzez objęcie wyrokiem łącznym kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Garwolinie w sprawach o sygnaturach akt **II K 335/11** i **II K 433/11**, chociaż w obu tych sprawach orzeczono kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, a na datę wydania zaskarżonego wyroku upłynęły już okresy próby i kolejne 6 miesięcy, tak więc w świetle art. 75 § 4 kk nie jest możliwe zarządzenie wykonania powyższych kar, co prowadzi do wniosku, że nie są to kary podlegające wykonaniu w rozumieniu art. 85 § 2 kk i nie mogą stanowić podstawy orzeczenia kary łącznej;

3. naruszenie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396), poprzez jego niezastosowanie i umorzenie postępowania co do kar orzeczonych w sprawach **II K 425/15** i **II K 834/14**, chociaż w oparciu o powyższy przepis możliwe jest wydanie wyroku łącznego co do tych kar.

W następstwie tak sformułowanych zarzutów obrońca skazanego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

1. połączenie kar orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach II K 425/15 i II K 834/14 w oparciu o zasadę pełnej absorpcji i wymierzenie skazanemu kary łącznej dwóch lat pozbawienia wolności;

2. umorzenie postępowania w odniesieniu do wyroków wydanych w sprawach o sygn. akt: II K 100/04, II K 1099/07, II K 711/10, II K 668/09, II K 335/11 i II K 433/11.

Ewentualnie, obrońca skazanego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku łącznego i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Garwolinie do ponownego rozpoznania.

Na rozprawie apelacyjnej obrońca skazanego poparł apelację i wnioski w niej zawarte, wniósł także o zasądzenie kosztów za obronę z urzędu oświadczając, że nie zostały one uiszczone w całości, ani w części. Prokurator wniósł o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie wyroku w mocy. Skazany przyłączył się do stanowiska swojego obrońcy.

Sąd Okręgowy w Siedlcach zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego okazała się o tyle zasadna, o ile doprowadziła do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania przedmiotowej sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Orzeczenie takiej treści nie przesądza w żadnej mierze o kwestii ostatecznego wymiaru kary łącznej i nie może zostać odebrane inaczej, niż jedynie jako zalecenie ponownego rozpoznania przedmiotowej sprawy przez Sąd Rejonowy bez opisanych poniżej uchybień.

Na wstępie podkreślić należy, iż nowelizacja Kodeksu karnego i Kodeksu postępowania karnego wprowadzona ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. , poz. 396), jaka weszła w życie z dniem 01 lipca 2015 r. całkowicie zmieniła model orzekania instytucji kary łącznej. Dlatego też, pierwszą zasadniczą kwestią jaką winien rozważyć Sąd Rejonowy w przedmiotowej sprawie było ustalenie, które z przepisów dotyczących kary łącznej, a mianowicie w brzmieniu sprzed, czy też po w/w nowelizacji, będą względniejsze dla skazanego. Koniecznym było zatem rozważanie całokształtu zasad instytucji kary łącznej w kontekście konkurujących ze sobą ustaw, ze wszystkimi ich konsekwencjami. W jednym orzeczeniu w odniesieniu do konkretnego skazanego niedopuszczalna jest bowiem kombinacja przepisów obu ustaw. Sąd I instancji ferując wyrok łączny winien wybrać przepisy względniejsze dla skazanego.

Aby rozstrzygnąć wątpliwości w zakresie możliwości stosowania znowelizowanych przepisów w zakresie orzekania w przedmiocie wyroku łącznego w art. 19 ust. 1 w/w ustawy nowelizującej wprowadzono normy intertemporalne (przepisy przejściowe), określające granice, w jakich przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego, zatytułowanego „Zbieg przestępstw oraz łączenie kar i środków karnych” w brzmieniu po nowelizacji mogą być zastosowane do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem 01 lipca 2015 r. tj. przed wejściem w życie tejże noweli.

Brak jest jakichkolwiek rozważań w tym zakresie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, gdzie Sąd Rejonowy jednym zdaniem zupełnie błędnie zaznaczył, iż zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. , poz. 396) zastosował wobec skazanego przepisy dotyczące wymiaru kary łącznej obowiązujące przed 01 lipca 2015 r.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 w/w ustawy nowelizującej, przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1 (Kodeks karny), w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy (01 lipca 2015 r.).

W kontekście powyższego, stwierdzenia wymaga, iż nowe uregulowania dotyczące kary łącznej mogą być brane pod uwagę, jeżeli po 30 czerwca 2015 r. doszło do prawomocnego skazania za przestępstwo (nawet jeżeli zostało popełnione przed tą datą), o czym świadczy druga część przepisu art. 19 ust. 1 ustawy. Wówczas otwiera się droga do wydania wyroku łącznego na nowych zasadach, obejmująca także kary, które przed 01 lipca 2015 r. nie mogły być podstawą orzekania kary łącznej (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 29 lipca 2015 r., sygn. II AKz 410/15, Biul. SAKa 2015/3/8, KZS 2015/10/62, LEX nr 1809506).

W realiach przedmiotowej sprawy, wobec tego, iż w stosunku do S. G. (1) po dniu 01 lipca 2015 r. zapadł i uprawomocnił się wyrok w sprawie **II K 425/15**, rozstrzygając w przedmiocie orzeczenia o karze łącznej Sąd I instancji mógł zastosować nowe przepisy.

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy w Garwolinie nie dokonał prawidłowej oceny w zakresie warunków formalnych koniecznych do wydania wyroku łącznego, tym samym nie sposób uznać, aby prawidłowo orzekł o połączeniu kar za przestępstwa, za które S. G. (1) został skazany prawomocnymi wyrokami. Błąd w ustaleniach faktycznych w zakresie, w jakim stwierdził brak przesłanek do połączenia pozostałych wyroków, albowiem nie zachodzi między nimi zbieg realny, stanowi kolejne rażące uchybienie zaskarżonego rozstrzygnięcia. Realny zbieg przestępstw nie jest już obecnie warunkiem koniecznym, absolutnym *condicio sine qua non*, aby możliwe było połączenie kar orzeczonych prawomocnymi wyrokami. Zgodnie z dyspozycją art. 85 § 1 kk, w obecnym brzmieniu, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Zapisy zawarte w tym przepisie przed nowelizacją o popełnieniu przestępstw, zanim zapadł „pierwszy choćby nieprawomocny wyrok”, niejako przeszły do historii ustawodawstwa.

Jak wskazuje się w orzecznictwie na gruncie przepisów nowelizujących instytucję kary łącznej, gdy zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym, zaś kary zostały prawomocnie orzeczone zarówno przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz.

396), jak i po dniu 01 lipca 2015 r., to odpowiedzi na pytanie, na podstawie jakiego stanu prawnego orzekać: nowego czy poprzedniego, należy poszukiwać na gruncie regulacji art. 4 § 1 kk (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 10 marca 2016 r., sygn. II AKz 68/16, OSASz 2016/1/44-60, Prok. i Pr.-wkl. 2016/7-8/19, KZS 2016/5/50, LEX nr 2031054).

Nie sposób przy tym uznać, aby Sąd Rejonowy w Garwolinie decydując się zastosować przepisy dotychczasowe dokonał wyboru względniejszego dla skazanego. Wystarczającym dla dokonania tej konstatacji jest odnotowanie wysoce wątpliwych „korzyści” zaskarżonego przez obrońcę rozstrzygnięcia dla sytuacji skazanego S. G. (1) w postaci połączenia kar ze spraw **II K 711/10** i **II K 668/09**, które zostały już przecież objęte węzłem kary łącznej w wyroku łącznym o sygn. **II K 28/12**, jak również połączenie kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ze spraw o sygn. **II K 411/11** i **II K 335/11**, w których upłynął już okres próby i kolejnych 6 miesięcy. Brak w części historycznej uzasadnienia pierwszoinstancyjnego choćby wzmianki o tym, iż w stosunku do skazanego S. G. (1) zapadł wyrok łączny w sprawie **II K 28/12**, co zarówno przed, jak i po nowelizacji, ma kluczowe znaczenie, uznano za rażące uchybienie. W komparacji zaskarżonego wyroku również brak jest wyroku łącznego **II K 28/12**, chociaż jest przecież prawomocny. Notabene Sąd Rejonowy, stosując przepisy „stare”, w zaskarżonym wyroku nie orzekł nawet, iż poprzednia kara łączna orzeczona w/w wyrokami łącznymi **II K 28/12** traci moc. Wbrew wymogom art. 410 kpk Sąd I instancji nie ujawnił na rozprawie głównej i nie zaliczył tegoż wyroku w poczet materiału dowodowego (k. 116-116v) .

Warto przy tym przypomnieć zasadnicze zmiany w instytucji kary łącznej, mające kluczowe znaczenie dla sytuacji skazanego S. G. (1).

Jedną z nich jest to, iż podstawę wymiaru kary łącznej mogą stanowić nie tylko kary jednostkowe orzekane za przestępstwa pozostające w realnym zbiegu, ale także kary orzeczone wcześniej jako kara łączna w poszczególnych wyrokach (art. 85 § 2 kk). W sytuacji orzekania w przedmiocie wyroku łącznego, w myśl znowelizowanych przepisów, nie zachodzi obecnie potrzeba rozwiązywania uprzednio orzeczonych w poszczególnych wyrokach węzłów kar łącznych, które stają się de lege lata częściami składowymi orzekanej kary łącznej. Jak wskazuje się w piśmiennictwie, taki model wymiaru kary łącznej można określić jako model kary łącznej „kroczącej” (P. Kardas, Jeden czy dwa modele wymiaru kary łącznej? O paradoksach nowej regulacji kary łącznej, Prokuratura i Prawo 11/2015; M. Bielski, Przesłanki wymiaru kary łącznej orzekanej w trybach wyroku skazującego i wyroku łącznego na tle nowego modelu kary łącznej, Palestra 7-8/2015,).

Kolejną zmianą wprowadzoną w wyniku nowelizacji jest to, iż ustawodawca odstąpił od wymogu uzależnienia możliwości orzeczenia kary łącznej od negatywnej przesłanki nieprzedzielenia pozostających w realnym zbiegu przestępstw, chociażby nieprawomocnym wyrokiem, co do któregośkolwiek z tych przestępstw.

Po nowelizacji, łączeniu nie mogą podlegać także kary już wykonane, lecz jedynie kary podlegające wykonaniu, tj. wprowadzone skazanemu do wykonania, których nie rozpoczął jeszcze wykonywać, lub też kary, które co prawda są wykonywane obecnie, lecz skazany nie zakończył jeszcze ich odbywania.

Okoliczność ta powoduje, iż wbrew postulatom apelującego, nie jest możliwe objęcie węzłem kary łącznej skazania S. G. (1) ze sprawy **II K 834/14**. Kara 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności z tej sprawy nie podlega już wykonaniu, albowiem została przez skazanego wykonana w całości w okresie 27.05.2015 r. – 25.07.2016 r. Brak jest jednak przeszkód do objęcia węzłem kary łącznej prawomocnego skazania wyrokami łącznymi **II K 28/12**, którą to karę - po zarządzeniu jej wykonania - skazany odbywa obecnie w warunkach jednostki więziennej. Z obliczenia kary wynika, iż koniec tej kary przypada na dzień 21 stycznia 2018 r.

Reasumując powyższe, szczegółowe rozważania oraz odnosząc się krótko i bezpośrednio do skargi apelacyjnej, zaznaczyć należy, iż Sąd Okręgowy podzielił zarzut z pkt 1 apelacji obrońcy oskarżonego, odnoszący się do tego, iż w przedmiotowej sprawie nie zachodzą przesłanki do utraty mocy wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 22 lutego 2013 r., sygn. **II K 28/12**.

Odnosnie zarzutu z pkt 2 apelacji, dotyczącego połączenia kar ze spraw *II K 335/11* i *II K 433/11*, stanowczego podkreślenia wymaga, iż zasadność tegoż zarzutu jest nierozdzielnie skorelowana z wyborem reżimu prawnego dotyczącego kary łącznej w brzmieniu sprzed, bądź po zmianie przepisów. Jak już wskazano we wcześniejszej części niniejszych rozważań, po nowelizacji przepisów KK i KPK stwierdzenie, iż dane jednostkowe kary zostały już wykonane stoi na przeszkodzie i absolutnie wyklucza objęcie ich węzłem kary łącznej. Przed nowelizacją było to jak najbardziej możliwe.

Zarzut z pkt 3 wywiedzionego przez obrońcę środka odwoławczego, ocenić należy z kolei jako pozbawiony merytorycznych podstaw. Wykonanie przez skazanego S. G. (1) w całości kary 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności ze sprawy *II K 834/14* w okresie 27.05.2015 r. – 25.07.2016 r. czyni postulaty skarżącego w zakresie połączenia kar orzeczonych wyrokami *II K 834/14* i *II K 425/15*, w myśl obowiązujących przepisów, niemożliwymi do spełnienia.

Stwierdzając opisane powyżej naruszenia przepisów prawa karnego materialnego, Sąd Odwoławczy nie mógł jednak dokonać zmiany zaskarżonego wyroku w ramach postępowania apelacyjnego. Koniecznym stało się uchylene orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Drugoinstancyjne, całkowicie odmienne rozstrzygnięcie, skutkowałoby zastosowaniem znowelizowanych przepisów, a zatem innych podstaw wyrokowania i uformowania kary. Pozbawiłoby to skazanego nie tylko instancyjnej kontroli orzeczonej kary łącznej, ale przede wszystkim splaszzyłoby proces ustalania przesłanek i wysokości nowej kary łącznej. W tej sytuacji, koniecznym jest przeprowadzenie na nowo postępowania w całości.

Procedując po raz kolejny, Sąd I instancji stosuje wobec skazanego przepisy dotyczące kary łącznej po nowelizacji KK i KPK, ograniczając umorzenie postępowania jedynie do tych orzeczeń, które nie stwarzają warunków do wydania wyroku łącznego w myśl przepisów znowelizowanych. Uprzednio Sąd zwróci się o aktualną kartę karną dot. S. G. (1) oraz informację dotyczącą kar wprowadzonych mu do wykonania, która, jak wynika z praktyki orzeczniczej, niekiedy może uzupełniać nieaktualne dane z Krajowego Rejestru Karnego. Sąd Rejonowy ustali także, które z kar zostały już wykonane w całości, która z kar jest wykonywana obecnie, a które dopiero zostaną wykonane w przyszłości. Wskazane czynności techniczne mają znaczenie dla uniknięcia sytuacji procesowej, w której mimo zapadłych wobec skazanego prawomocnych skazań, nie zostały one wzięte pod uwagę przy rozstrzygnięciu o możliwości połączenia kar (wyrok łączny w sprawie *II K 28/12*, gdzie pominięto wyrok zapadły w sprawie *II K 433/11*, który stał się prawomocny rok przed wydaniem wyroku łącznego). Po spełnieniu powyższych warunków Sąd Rejonowy rozważy w szczególności połączenie skazanemu kar orzeczonych wyrokami o sygn. akt *II K 28/12* i *II K 425/15*, zaś orzekając o samym wymiarze kary łącznej, będzie miał na względzie także przepis art. 85a kk, dodany ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz. U. z 2015 r., poz. 396), który wszedł w życie z dniem 01 lipca 2015 r., dotyczący dyrektyw wymiaru kary, odnoszący się tylko i wyłącznie do instytucji kary łącznej.

Na podstawie § 4 ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów niepłatnej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1801), Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. Z. W. kwotę 147,60 zł (w tym 27,60 zł podatku VAT) tytułem sprawowanej z urzędu obrony skazanego S. G. (1) w postępowaniu apelacyjnym.

Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk, Sąd Okręgowy zwolnił skazanego od wydatków za II instancję, stwierdzając, że poniesie je Skarb Państwa. Za rozstrzygnięciem tej treści przemawia sytuacja materialna skazanego, który obecnie odbywa karę pozbawienia wolności, której koniec pozostaje dosyć odległy. Sąd w orzeczeniu o kosztach uwzględnił także to, iż skazany nie posiada majątku, a w zakładzie karnym jest zatrudniony jedynie nieodpłatnie na stanowisku korytarzowego.

Z tych też względów, na podstawie art. 456 kpk w zw. z art. 437 § 2 kpk, Sąd Okręgowy w Siedlcach orzekł jak w wyroku.